mission

TRO. HOPP. KÄRLEK.

MISSION 2026 NUMMER 1

Marjo Paavola möjliggör förändring i Latinamerika

Kraftgröt räddar liv i Angola

Eldsjälar bakom succébasaren i Matteus församling

FINSKA 1859 MISSIONSSÄLLSKAPET

KONTAKTUPPGIFTER

Understödskoordinator
Britt-Helen Lindman
tfn 040 7648 051

Kommunikatör
Joanna Lindén-Montes
tfn 044 4935 690

Verksamhetskoordinator
Charlotte Steffansson-Myrskog
tfn 040 1561 328

Följ med senaste nytt på
www.facebook.com/finska.missionssallskapet
www.youtube.com/@missionfi
www.instagram.com/finskamissionssallskapet

mission 167:e årgången

Utgivare: Finska Missionssällskapet,
www.finskamissionssällskapet.fi
Besöksadress: Magistratsporten 2 A, 00240 Helsingfors
Postadress: PB 56, 00241 Helsingfors
Telefonnummer till växeln: 09 12971
Beställningar och adressändringar:
tfn 040 7648 051,
info@finskamissionssallskapet.fi

REDAKTIONEN
Chefredaktör: Marika Björkgren-Thylin, tfn 040 9022 817
Redaktör: Joanna Lindén-Montes
Redaktionssekreterare: Britt-Helen Lindman

ISSN 0357-296X
Mission är en gratis kundtidning som utkommer 2 gånger om året i 4 100 exemplar. Tidningen är tryckt på PEFC-märkt papper.

Designkoncept: Antonomia Ab
Layout: Fontana Media/Malin Aho
Tryck: Forsberg

Finska Missionssällskapets insamlingskonto
FI38 8000 1400 1611 30, BIC: DABAFIHH
Insamlingstillstånd: Finland RA/2020/1538, i kraft tillsvidare fr.o.m. 1.1.2021, beviljat 1.12.2020 av Polisstyrelsen. Åland ÅLR 2025/5437, i kraft 1.1–31.12.2026, beviljat 28.8.2025 av Ålands landskapsregering. De insamlade medlen används i Finska Missionssällskapets utrikesarbete.

LEDARE

MARIKA BJÖRKGREN-THYLIN
CHEF FÖR SVENSK SERVICE

Att lyfta blicken från sig själv

De senaste åren har vi fått höra såväl finländska politiker som världsledare allt mera ensidigt fokusera på det egna landets välstånd och framgång. Visst är det viktigt att de som fått förtroendet att leda ett land verkligen värnar om folkets och samhällets bästa, men att måla upp en svartvit värld med två motsatta läger – vi mot dem – leder inte till ett lyckat resultat.

Invånarna i dagens samhällen är inte en enhetlig massa utan människor med olika utgångslägen och behov, och olika saker att tillföra gemenskapen. Det är länge sedan merparten av människorna levde sina liv i en avgränsad sfär bestående av hembyn med omnejd och kunde ignorera den övriga världen. Även om vi ibland kanske drömmer oss tillbaka till en enklare värld, kan vi inte bortse från att vi idag ingår i ett invecklat och mångskiftande nätverk där vi både påverkar och påverkas av det som sker, inte bara i vårt eget land utan globalt.

Jag tror att människor i alla tider har frestats av självcentrering. Detta gäller såväl oss vanliga medborgare som de som skriver hela länders historia. Självupptagenhet, självviskhet och självömkan är fällor som hotar att färga inte bara vår uppfattning om oss själva utan hela vår världsbild. Vi står dagligen inför val som handlar om på vad vi vill sätta vårt fokus – på orättvisor och motgångar som vi upplevt eller på allt det goda och positiva som kommer i vår väg. När vi människor känner oss missnöjda och frustrerade behöver vi avgöra om vi tillåter vår negativitet och våra problem att ta över eller om vi ger Gud möjlighet att fylla våra tomrum.

Själv tror jag att vi människor mår bra av att rikta blicken bortom oss själva. När Jesus gav oss missionsuppdraget och budet att älska varandra, tror jag rentav att han gjorde det för att vi människor behöver det. Jag tror att det framför allt är vi själva som berikas när vi riktar vårt fokus på andra människor och övar oss i barmhärtighet, generositet och kärlek till nästan. Människan mår inte bra av att bli för fokuserad på sig själv – även om vi inte heller ska offra vår hälsa och vårt välbefinnande för andra.

Jag hoppas denna tidning kan ge dig en inblick i människors vardag när den ser alldeles annorlunda ut än din egen och att den kan hjälpa dig att lyfta blicken från dig själv och påminna dig om alla de välsignelser som redan omger dig.

Tänk inte bara på ert eget bästa utan också på andras. (Fil 2:4, men läs gärna hela stycket 2:1–18)

Marika Björkgren-Thylin

På pärmen: Ungdomarna i Chocó, Colombia, har tagit en aktiv roll i arbetet för miljöskydd.
Foto: Anna Lundén

ÖGONBLICKET

Finska Missionssällskapet stöder rätten att lära sig på sitt modersmål bland annat i Kambodja. Eleven Sreypich läser inför klassen i skolan Cha Ong i provinsen Ratanakiri.
FOTO: GEORGE JEFFERIES

AKTUELLT

Fortsatt stöd från utrikesministeriet

Utrikesministeriet har beviljat 23 miljoner euro i statsbidrag till det utvecklingssamarbete som Finska Missionssällskapet driver åren 2026–2029. Det nya programmet fokuserar på inkluderande utbildning, klimatresiliens och fred.

Ministeriets finansiering gör det möjligt för Missionssällskapet att förverkliga sitt nya fyraåriga program i samarbetsländerna.

”Vårt arbete bygger på lokal kompetens och samhällenas egen handlingskraft. Långsiktigt samarbete och förtroende är nyckeln till hållbar förändring. Därför är kontinuiteten i finansieringen avgörande – utan den äventyras stödet till de mest utsatta”, säger verksamhetsledare **Pauliina Parhiala**.

Programmet riktar sig till de mest utsatta grupperna: kvinnor, flickor, personer med funktionsnedsättning och ursprungsfolk. Jämställdhet och inkludering av personer med funktionsnedsättning är genomgående teman i allt arbete och styr programplaneringen och genomförandet.

”Missionssällskapets utvecklingssamarbetsprogram ger hopp i en tid av osäkerhet. I praktiken innebär det till exempel lärarutbildning i inkluderande undervisning, stöd till samhällen för att anpassa sig till klimatförändringar och stärkande av lokala fredsinitiativ. Genom dessa insatser bygger vi tillsammans en mer rättvis värld”, säger Parhiala.

”Vi lär oss av varandra, genom ömsesidigt, respektfullt samarbete”, säger projektkoordinator Marian Coy, som vittnar om hur effektivt utvecklingssamarbetet stärkt urfolkens rätt till modersmålsbaserad utbildning i Colombia. Marian besökte Finland i september.
FOTO: JOANNA LINDÉN-MONTES

”Men han svarade: ’Min nåd är allt du behöver. Ja, i svagheten blir kraften störst.”

2 KORINTHIERBREVET 12:9

Invånarna i Villa Mercedes deltar i invigningen av ett nytt vattensystem på det bolivianska höglandet. FOTO: MARJO PAAVOLA

Kyrkans vattentekniker Lorenzo Cuarite Flores och barnen i Villa Mercedes gläder sig över det rena vattnet. Bolivias evangelisk-lutherska kyrka har byggt underjordiska växthus och dricksvattensystem som förbättrar livsmedelstillgången på högplatån och i La Paz-regionen. FOTO: MARJO PAAVOLA

Marjo håller i trådarna från Bolivia: ”Mitt kall är att hjälpa de fattigaste”

Kyrkorna i Latinamerika bygger nytt hopp – både i ord och genom konkreta handlingar. Marjo Paavola, Missionssällskapets regionala sakkunniga i Latinamerika, arbetar dagligen för att nå de mest utsatta, från Bolivias högplatå till Venezuelas krisdrabbade samhällen.

TEXT: JOANNA LINDÉN-MONTES

På gatan utanför Marjo Paavolas hem i La Paz är det alltid liv och rörelse. Här samlas försäljare av frukt, grönsaker, ost och bröd. Det myllrande utomhustorget precis vid hennes port fylls från tidig morgon till sen kväll av ivriga röster och musik.

På eftermiddagen börjar molnen hopa sig så här under sommar- och regnperioden. På kvällen regnar det ofta, ibland blir det åska eller storm. När natten faller tar bilarna och minibussarna över då arbetarna beger sig hem. Många invånare färdas långa sträckor varje dag i den kuperade staden.

Marjo Paavola har jobbat vid Missionssällskapet sedan 2021, de senaste två åren stationerad i Bolivia. Hon säger att samarbetet med kyrkorna i Latinamerika fungerar väl. Hon vill nå de mest utsatta människorna i regionen. FOTO: JOANNA LINDÉN-MONTES

Konkreta resultat trots krisen

Marjo Paavola arbetar i en region där både geografin och samhällsutmaningarna är extrema.

”Från mitt fönster ser jag det majestätiska berget Illimani, 80 kilometer bort. Bergstoppen reser sig 6 500 meter över havet. Jag tittar nästan dagligen på snötäcket där uppe”, skriver Marjo.

Invånarna i Bolivia genomlever den värsta ekonomiska krisen på 30 år. Framför allt drabbar den fattiga familjer, eftersom matpriserna har stigit kraftigt. Klimatförändringen orsakar utmaningar såsom avskogning, torka med påföljande skogsbränder samt översvämningar. Avskogningen i Bolivia är en av de mest utbredda i Latinamerika när man mäter den geografiska omfattningen.

”Bolivia befinner sig i en komplicerad ekonomisk, politisk och social situation, men tillsammans med kyrkan har vi fått mycket gjort förra året.”

Bolivias evangelisk-lutherska kyrka har 103 församlingar och över 9 000 medlemmar, främst från etniska grupper som aymara och quechua. De flesta församlingarna finns på landsbygden.

Kyrkan har satsat på innovationer som stärker fattiga samhällens förmåga att klara sig. Bland höstens resultat nämner Marjo tre nya dricksvattensystem som nu försörjer 90 familjer. Kyrkan har också byggt 30 underjordiska växthus i avlägsna bergsbyar och stärkt tillgången på livsmedel i utsatta regioner.

För många familjer som livnär sig på potatisodling och lamauppfödning, är tillgången till vatten helt avgörande.

”Tidigare var familjemedlemmarna tvungna att vandra ungefär en timme för att hitta en brunn eller en flodbädd där de kunde hämta vatten. Detta var tid som kunde ha använts för arbete, skolgång, hushållssysslor och andra viktiga uppgifter. Dessutom fanns det ingen garanti för att vattnet var rent.”

Samtidigt har kyrkan tillsammans med Missionssällskapet satsat på utbildning i

Gerardo Hands Colmenares, ledare för Venezuelas evangelisk-lutherska kyrka, och Freddy Choque, som leder den evangelisk-lutherska kyrkan i Bolivia, uppskattar stödet från Finska Missionssällskapet. FOTO: JOANNA LINDÉN-MONTES

Utbildning som leder till bättre försörjning, till exempel kunskaper i bakning, ger hopp i Tinaquillo, Venezuela. Foto: CLAUDIA FLORENTIN

teologi, jämställdhet, barns och kvinnors rättigheter samt konflikthantering. Undervisningen har riktat sig till både kyrkans personal och dess medlemmar samt till allmänheten.

”Detta är bara några av höjdpunkterna. Jag hoppas att vi tillsammans med kyrkan kan nå ännu längre – till de mest avlägsna och sårbara områdena. Jag vill att vi särskilt stärker tillgången på mat för barn, kvinnor, personer med funktionsnedsättning och äldre. Att hjälpa de allra fattigaste ligger mig nära hjärtat.”

Miljöaktivism mot illegal gruvdrift i Colombia

Ett av Marjo Paavolas starkaste minnen från förra året är en uppföljningsresa till regionen Chocó i Colombia tillsammans med personal från Lutherska världsförbundets kontor i Bogotá.

I Chocó stöder Missionssällskapet samhällen som strävar efter att anpassa och skydda sina försörjningskällor i skuggan av konflikter och klimatförändringen.

Vid Río Atrato träffade Marjo lokala miljöaktivister som kämpar mot den omfattande illegala gruvdriften. Den förorenar vattenkällorna och fisken som det finns rikligt av i floden. Detta påverkar i sin tur människornas hälsa och tillgång till mat. Dessutom är illegala väpnade grupper vanliga i området och dessa grupper finansierar delvis den olagliga gruvdriften.

Missionssällskapets arbete riktar sig framför allt till unga i utsatta miljöer och till ungdomsledare. Resultaten syns tydligt: starkare nätverk, fler lokala initiativ och ökad livsmedelstillgång. Enligt lokala miljöaktivister har unga i dag en mycket aktivare roll i det praktiska miljö- och klimatarbetet i regionen.

Tillsammans betonar aktivisterna att vi kristna gemensamt behöver vårda det som anförtrotts oss och stå upp för rättvisa.

Ljusglimtar från Venezuela

Trots Venezuelas svåra politiska, sociala och ekonomiska situation samt konflikten med USA har den evangelisk-lutherska kyrkan i Venezuela kunnat fortsätta sitt arbete.

”Kyrkan har ordnat flera utbildningar om jämställdhet mellan könen, entreprenörskap och könsrelaterat våld”, skriver Marjo Paavola.

Verksamheten i Venezuela fortsätter som vanligt trots den svåra krisen i landet. På bilden söndagsskolbarn i Valencia församling. FOTO: ANNA LUNDÉN

Kvinnor har också fått utbildning inom frisör- och skönhetsbranschen samt lärt sig driva bagerier och andra praktiska kunskaper som öppnar vägar till försörjning.

Många av kyrkans medlemmar har lämnat landet och livssituationen för dem som är kvar är utmanande, bland annat på grund av fattigdom. Många barns föräldrar har emigrerat för att söka bättre ekonomiska möjligheter annanstans, medan barnen är kvar hos sina mor- eller farföräldrar eller bor ensamma. Missionssällskapet stöder kyrkans diakonala arbete och familjearbete samt det psykosociala och andliga arbetet i landet.

Inflationen nådde i början av året 600 procent.

”Eftersom den genomsnittliga lönen är endast sju euro per månad räcker det naturligtvis inte med ett jobb per familjemedlem för att försörja hela familjen. Alla invånare, även kyrkans anställda, måste ständigt söka andra försörjningsmöjligheter utöver sitt fasta arbete”, skriver Marjo.

USA:s militära operation i landet den tredje januari skapade oro, men gav också vissa förhoppningar om demokratisk förändring.

”Det förekommer el- och telekommunikationsavbrott i landet. I Caracas är situationen mer orolig, men i Valencia, där vår samarbetspartner verkar, är det för närvarande lugnt och arbetet fortsätter som tidigare.”

Lärdomar från Latinamerika

Marjo Paavola har lärt sig mycket av Missionssällskapets lokala samarbetspartner i Bolivia, Colombia och Venezuela. Som sakkunnig för Latinamerika får hon se hur arbetet fungerar på gräsrotsnivå.

Hon lyfter fram två saker som gör henne glad: samarbetspartnernas starka kall och den ömsesidiga respekten.

”Dessutom har ursprungsfolken integrerats fantastiskt väl i den lutherska kyrkan i Bolivia. De utgör majoriteten av församlingarnas medlemmar.”

När hon får frågan inom vilka områden som samarbetspartnerna själva önskar mest stöd svarar hon:

”De önskar skapa nya kontakter och nätverk och hitta nya finansieringsmöjligheter för sin verksamhet. De vill arbeta målmedvetet.”

Ömsesidig tillit

Marjo Paavola är hemma från Helsingfors och behärskar svenska mycket väl. Hon har arbetat inom utvecklingssektorn i tre decennier.

”Jag längtade efter att få arbeta i en kristen organisation där jag kunde förena mitt kall – att hjälpa de fattigaste – med kristen fostran och min specialkunskap. Missionssällskapet kändes som rätt plats.”

Marjo har en gedigen utbildning: en doktorsexamen i jord- och skogsbruksvetenskap, en magisterexamen i skogsekonomi och en ekonomie magisterexamen. Därtill har hon 30 års arbetserfarenhet från Asien, Afrika, Latinamerika, Östeuropa och Ryssland.

”Mina erfarenheter har hjälpt mig att skapa kontakter för kyrkan, hitta nya projekt och ny finansiering samt fungera som expert inom områden som vattenförsörjning, livsmedelssäkerhet, jämställdhet, klimat, miljö, utbildning, innovation och forskning.”

Marjo konstaterar att Finska Missionssällskapet står nära sina samarbetspartner.

”Vi delar samma värderingar: tro, hopp och kärlek. Det är lätt för Finska Missionssällskapet och partnerkyrkorna att arbeta tillsammans och tilliten är ömsesidig.”

Intervjun genomfördes per e-post i slutet av januari.

På gården utanför kyrkans skyddshem för barn i Venezuela, Casa Hogar. FOTO: ANNA LUNDÉN

Du kan vara med och stöda Marjo Paavolas arbete genom att ge en gåva till:

Finska Missionssällskapet rf
FI38 8000 1400 1611 30
Märk gåvan: B12026

Du kan också ge via MobilePay till numret 50434, märk gåvan B12026

Insamlingstillstånd: RA/2020/1538, Åland ÅLR 2025/5437

HJÄLPEN NÅR FRAM

En miljon euro för världens barn

Förra julen uppgick insamlingsresultatet från De vackraste julsångerna till 961 536 euro. Resultatet var bättre än året innan.

”Jag är överväldigad och tacksam över att så många, trots ekonomiskt osäkra tider, ändå kunde hjälpa barn och deras familjer runt om i världen. Särskilt fint var det att se att kollekterna som samlades in i församlingarna ökade med över 100 000 euro”, säger medelanskaffningschef **Hanna Kalanne** vid Finska Missionssällskapet.

De insamlade medlen används bland annat för att förbättra barns och mödrars hälsa samt hjälpa familjer att få mat, rent vatten och bättre försörjningsmöjligheter i de länder där Missionssällskapet verkar. Arbetet fokuserar i synnerhet på utbildning för barn med funktionsnedsättning och barn som hör till minoriteter samt på att stärka deras rättigheter. Kampanjens beskyddare år 2025 var republikens president Alexander Stubb.

Tvillingarna Preaw och Prarw får stöd av Missionssällskapet. De bor tillsammans med sina farföräldrar i Mukdahan, Thailand. FOTO: ANNA PELTONEN

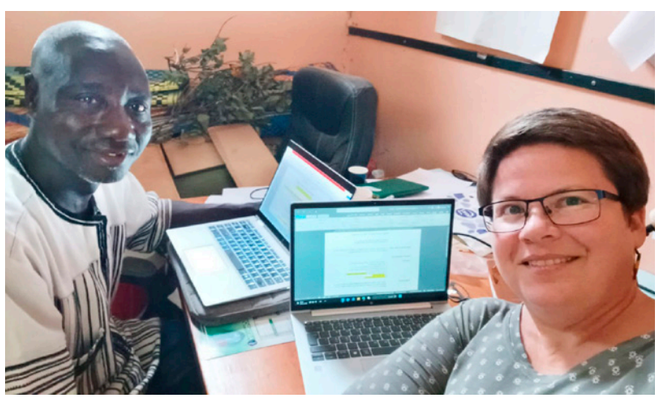
Ny söndagsskolbok på serere

I slutet av november avslutades språkgranskningen av en ny söndagsskolbok på serere. Boken har nu utkommit. I framtiden kan materialet kopieras upp enligt behov.

”Det är en bok man länge väntat på inom Senegals lutherska kyrka”, säger **Anna-Lena Sär**s, sakkunnig inom barn- och ungdomsarbete.

Anna-Lena har i fem år redigerat materialet tillsammans med **Waly Thiao**, då det funnits tid över vid sidan om annan verksamhet. Söndagsskolboken baserar sig på olika lektionstexter i pappersformat.

”Jag satt och knaprade in texterna på dator. Senare hittade jag en del av dem i elektronisk form på en dator som tagits ur bruk”, skrattar Anna-Lena.

Anna-Lena Särs och Waly Thiao, ansvarig för församlingarnas förskolor, som får stöd via Missionssällskapets fadderarbete i Senegal. FOTO: PRIVAT

Det nya materialet är klart för utdelning.
FOTO: PRIVAT

Gemensam kaffeceremoni krossar tabun

Doften av rökelse blandas med ångan från kaffepannan när människor samlas till den traditionella etiopiska kaffeceremonin. I byarna kring Dessie använder lokala funktionshinderorganisationer dessa gemensamma kaffestunder för att föra samman personer med olika förutsättningar.

Kaffeceremonierna har bidragit till att minska tabun kring funktionsnedsättning och stärkt många deltagares självförtroende. I samtalen har även svåra erfarenheter kommit upp och organisationerna har kunnat lotsa människor till juridiskt stöd.

I Dessie har funktionshinderorganisationen över 600 medlemmar med olika fysiska funktionsnedsättningar. Arbetet stöds av Finska Missionssällskapet via Etiopiens nationella center för funktionshinder och utveckling, ECDD.

Funktionshinderorganisationen i Dessie ordnar gemensamma kaffeceremonier för byborna för att bygga gemenskap och minska tabun. På bilden Tarikwa Werku och Burte Adinew.
FOTO: LINDA JUNTUNEN

Kriget i Mellanöstern påverkar arbetet

Det krig som bröt ut i Mellanöstern i slutet av februari påverkar på många sätt det arbete som Missionssällskapet och dess samarbetspartner bedriver i Israel och på de palestinska områdena. Till följd av de ständiga flyglarmen har arbetsplatserna och skolorna tidvis fungerat på distans. Missionssällskapets Felm-center i Jerusalem har hållit stängt och de anställda har skött sitt jobb antingen från Jerusalem eller Finland.

”När vi åter står inför eskaleringen av ett nytt krig i regionen är våra hjärtan fyllda av djup ångest. Den sköra rytmen i vardagslivet bryts igen”, säger biskop **Imad Haddad** från den evangelisk-lutherska kyrkan i Jordanien och det Heliga landet.

”Vår region och vårt folk är utmattade av våldsspiralen som har berövat alltför många deras framtid och belastat alltför många generationer. Inget folk är skapat för att leva mitt i ljudet av krig. Krig är inte det liv som Gud har avsett för mänskligheten.”

Haddad kallar de kristna till innerlig bön för fred i Mellanöstern. Samtidigt påminner han de kristna om deras ansvar. Enligt Haddad får Kristi världsvida kyrka inte nöja sig med ytliga krav på fred utan behöver leva ut sitt kall som fredsstiftare.

”Bifoga djärva och konkreta handlingar till era böner. Ställ er offentligt vid de lidandes sida. Tala ihärdigt för en rättvis fred, som tryggar alla människors värdighet och säkerhet. Utmana beslutsfattarna, vars berättelser får ett ändlöst krig att verka oundvikligt.”

Lutherska kyrkans utbildningschef **Eva Azar** berättar att undervisningen vid kyrkans skolor på Västbanken har ordnats på distans och att skolornas socialarbetare erbjudit såväl elever som föräldrar psykosocialt stöd med anledning av kriget.

Små elever vid skolan i Beit Sahour. FOTO: HELI VUOHELAINEN

Undernärda barn i Angola får kraftgröt

I Angola lider ungefär hälften av alla barn under fem år av svår undernäring. Torka och befolkningstillväxt är några av orsakerna till att antalet undernärda barn har ökat. Missionssällskapet beviljade nyligen 30 000 euro i katastrofhjälp för att hjälpa en del av dessa barn.

FOTO: LINDA JUNTUNEN

Enligt rapporten Globalt hungerindex 2025 lider nästan hälften av Angolas barn under fem år av undernäring. Detta leder till tillväxtstörningar och ökar mottagligheten för sjukdomar.

Tyvärr har situationen inte förbättrats under de senaste åren, på vissa områden har läget rentav förvärrats. Orsakerna är många: oljekrisen 2010 med långvariga följder som påverkar samhället ännu idag, stigande priser och höga levnadskostnader, snabb befolkningstillväxt och torka orsakad av klimatförändringen.

Under det senaste året har svårigheterna ökat ytterligare till följd av USA:s nedskärningar av landets internationella bistånd samt andra givares tillbakadragande av stöd.

Missionssällskapets verksamhetsledare **Pauliina Parhiala** besökte Angola strax före jul.

”I de fattiga samhällena i utkanten av Lubango såg jag med egna ögon effekterna av de minskade biståndsmedlen,” berättar Parhiala. ”Den dagliga måltid som organisationen Criança Feliz Angola tidigare kunde erbjuda tack vare amerikanskt stöd hade upphört när finansieringen drogs in. Barnen drev nu omkring i stora grupper och letade efter något att äta. Hundratals barn väntade utanför organisationens lokaler. Den dagen skulle de få en näringsrik gröt som är anpassad för barn som lider av undernäring. Tack vare lokala donationer kunde man erbjuda barnen mat – en gång i månaden.”

”De angolanska barnens hunger fortsätter att plåga mig, trots att jag har sett mycket lidande på mina resor på olika håll i världen,” fortsätter Parhiala.

”Över åtta procent av världens befolkning lider av hunger, vilket innebär mer än 670 miljoner människor. En betydande del av dem är barn. Även om de globala siffrorna visat en liten minskning de senaste åren, är undernäring bland barn fortfarande en mycket stor utmaning, särskilt i de afrikanska länderna söder om Sahara och i södra Asien. Nästan hälften av alla dödsfall bland barn under fem år beror på undernäring”, säger Parhiala.

Näringsrik mat och rådgivning

För att avhjälpa den svåra undernäringen i Angola har Missionssällskapet beviljat 30 000 euro ur sin katastroffond till organisationen Criança Feliz. Stödet ska användas för att erbjuda näringsrik mat till barn samt näringsrådgivning till familjer. Barnens undernäring är särskilt svår i provinserna Huíla, Cunene och Namibe i södra Angola.

Hjälpen omfattar tusen undernärda barn i åldern 3–10 år i samhällena Tchihingui och Mapunga, som hör till de hårdast drabbade områdena. Den mat som delas ut är så kallad ”kraftgröt”, som motsvarar de näringsbehov som barn med undernäring har och stöder deras återhämtning från förseningar i utvecklingen. Näringsrådgivningen riktas till barnfamiljer, sammanlagt cirka 7 000 personer.

Vägningsdag med äggutdelning. En gång i månaden mäts barnen, man pratar med mamman och ger henne ägg och vitaminer för nästa månad. FOTO: TEIJA LIEVONEN

En av dem som fått hjälp är Flavia, 1 år och 6 månader, här tillsammans med sin mamma. FOTO: LAURA SIRVIÖ

Hjälpen fram via långvarig partner

Missionssällskapet har redan länge understött Criança Feliz. Tillsammans har man bland annat arbetat för barns skolgång och registrering av födelsebevis. Många angolanska barn saknar födelsebevis, vilket försvårar deras framtid. Födelsebevis behövs till exempel för att ett barn ska få börja skolan. Under år 2024 fick 11 794 personer identitetshandlingar och födelseintyg, vilket gav barn, unga och deras familjer bättre tillgång till utbildning, hälsovård och andra tjänster.

Criança Feliz upprätthåller också ett daghem. Barnen får lära sig färdigheter som passar deras ålder, bland annat att ta hand om sig själva, sköta sin hygien och umgås i grupp. Vid daghemmet serveras även mat. Under 2024 fick 124 barn mångsidig mat genom daghemmet.

Utöver detta driver Criança Feliz även annan verksamhet som förbättrar familjernas försörjning och levnadsförhållanden. Familjerna har bland annat fått jordbruksutbildning och i Tchihingui håller man på och bygger en skola och en hälsostation. Tack vare en numera självförsörjande hönsgård kan barn från familjer som lever i extrem fattigdom också få ägg som ett viktigt proteintillskott till kosten.

I Angola samarbetar Finska Missionssällskapet även med Angolas evangelisk-lutherska kyrka. I det gemensamma arbetet ingår att utveckla gudstjänstlivet och främja jämställdheten mellan könen.

Trots de stora utmaningarna i Angola känner Pauliina Parhiala hopp.

”Tillsammans kan vi göra något åt den akuta situationen. Vårt gemensamma arbete och de donationer som riktats till det har betydelse. För hundratals angolanska barn har det inneburit liv. En del av barnen som återhämtat sig från undernäring lekte nu glatt på daghemmets gård. På annat håll samlades tonåringar till läs- och skrivkurser. Trots att nedskärningarna gjort stora hål i barnens vardag, fortsätter vårt gemensamma arbete med mathjälp och näringsrådgivning.”

Texten sammanställdes av Britt-Helen Lindman och Marika Björkgren-Thylin

Du kan hjälpa barnen i Angola genom att ge en gåva till:

Finska Missionssällskapet rf
FI38 8000 1400 1611 30
Märk gåvan: A12026

Du kan också ge via MobilePay till numret 50434. Märk gåvan A12026.

Insamlingstillstånd: RA/2020/1538, Åland ÅLR 2025/5437

Julbasaren i Matteus församling gav nästan 4 000 euro

Matteus församlings julbasar är en årlig tradition som engagerar församlingsmedlemmar över generationsgränser. I fjol slog basaren ekonomiskt rekord: 3 913 euro samlades in till förmån för församlingens missionsarbete via Finska Missionssällskapet.

TEXT: CHARLOTTE STEFFANSSON-MYRSKOG
FOTON: NINA ÖSTERHOLM

Julservering och julstämning i Matteussalen. I förgrunden Cecilia Forsén.

Församlings-pastor Juho Kankare med den populära julgröten.

Pepparkakshusen har hård åtgång under julbasaren.

Försäljnings-bordet dignar av godsaker som frivilliga har bakat.

Bakverk i form av "Matteus-änglar".

En av de frivilliga som i flera år varit med och arrangerat basaren är **Marianne Tast**, församlingsmedlem och aktiv i församlingens arbetsgrupp för mission. Hon är glad över att basaren engagerar så många. De senaste åren har basaren arrangerats samtidigt som församlingens julvandring för barn och familjer, vilket har bidragit till att öka deltagarantalet. Församlingspastor **Juho Kankare**, som leder församlingens missionsgrupp, fungerar som spindeln i nätet och planerar, koordinerar och organiserar basaren tillsammans med både anställda och frivilliga i församlingen.

”Jag tycker att det är bra att vi kan engagera olika grupper i församlingen”, säger Marianne. Gruppen Kvinnor mitt i livet deltog i år genom att baka småbröd som förpackades vackert i cellofan. Församlingens stickgrupp bidrog med stickade varor: vantar, sockor och mössor. Flera församlingsmedlemmar medverkade genom att baka kakor och bröd, bland annat skärgårdslimpor och jullimpor. ”Många är aktivt med bara vi ber dem: kan du baka bröd, kakor, lussekatter? Alla ställer villigt upp”, säger Marianne.

Församlingens ungdomar är också engagerade i arbetet kring basaren. För de ungdomar som vill bli hjälpledare hör en församlingspraktik till utbildningen. Som del av praktiken kan de vara med och baka pepparkakshus till försäljning. Årligen bakas 30–50 pepparkakshus och försäljningen av dessa har blivit en tradition och utgör den största inkomsten från basaren. ”Många kommer för att köpa just pepparkakshus, eftersom de vet att det finns”, berättar Marianne.

Ungdomarna garnerar sina egna pepparkakshus innan de packas i cellofan och säljs för 15 euro styck. Under basaren arrangeras också en tävling där man får rösta på vilket hus som är bäst. Ungdomarna är också med och hjälper till i olika uppgifter under dagen. Allt som allt engagerar basaren ett trettiotal unga. För Marianne har det varit roligt att göra detta tillsammans. ”Det är riktigt trevligt att träffa ungdomarna där. Nu känner jag dem då jag ser dem”, berättar hon.

Serveringen är en väsentlig del av en lyckad basar. ”Det stora och viktiga är ju julgröten. Folk kommer hit och äter grötlunch. Först kokade vi den, men det var jättejobbigt att röra en så stor mängd gröt, så nu har vi börjat tillaga den i ugn och det är jättegott”, berättar Marianne. Förutom gröt bjuds det på ett dignande kaffebord med lussekatter, jultårtor och pepparkakor.

”Jag tycker att det är bra att vi kan engagera olika grupper i församlingen.”

Det är inte bara matvaror som har god åtgång under basaren. Ifjol såldes allt från hemlagade örhängen till fotbadsbomber. Det fanns också möjlighet att snurra ett lyckohjul eller delta i ett snabblotteri. ”Sen är det viktigt att man har det trevligt utsmyckat. I mitten har vi alltid en julgran och på en stor skärm har vi en brasa. I bakgrunden har vi julmusik och försöker dekorera salen trevligt”, berättar Marianne.

Julbasaren arrangeras oftast första veckan i december, i god tid före jul, för att inte krocka med andra adventsevenemang och -basarer. I fjol arrangerades basaren på en lördag, vilket innebar att de enstaka produkter som blev över kunde säljas efter söndagens mässa. Allt tog då slut – också det ett gott resultat.

Vi riktar ett varmt tack till alla som engagerar sig för Missionssällskapets verksamhet på olika sätt! Vill ni medverka i vår tidning? Tipsa oss på info@finskamissionssallskapet.fi

Recept på fotbadsbomber

- 1,5 dl matsoda
- 0,5 dl citronsyra
- 2 msk havssalt
- 1,5 msk olivolja
- 1 tsk vatten
- ca 10 droppar eterisk olja med doft (pepparmynt, ros, konvalj)

Kan hällas i små plastglas, t.ex. medicinglas från apoteket, eller i isbitsformar. Låt torka och paketera vackert.

Avkolonisering av missionsarbetet

Vilken förändringsprocess genomgår den västerländska missionen? Vem kommer i framtiden att arbeta med mission, hur kommer det att göras och var? Dessa och många andra frågor aktualiserades vid det missiologiska symposium som ordnades vid Åbo Akademi i samband med Missionssällskapets födelsedag den 20.1.

Anupama Hial från Lutherska världsförbundet på besök vid Finska Missionssällskapets kontor i Helsingfors. FOTO: JOANNA LINDÉN-MONTES

Den indiska teologie doktorn **Anupama Hial**, som arbetar vid Lutherska världsförbundet, reflekterade över mission både utifrån sina egna barndomsupplevelser och utifrån den akademiska världen.

Hial växte upp i ett område med kristen mission och fick under sin barndom både stöd och hopp genom missionsarbetet, men minns också hierarkier och kulturell dominans. I dag talar hon för missionens avkolonisering.

”I missionsarbetet måste man känna igen koloniala tankemönster från det förflutna och skapa en plats för dialog där nya teologier kan stiga fram från marginalerna. Förändring är nödvändig både av teologiska och moraliska skäl”, sammanfattade Hial.

Symposiumet ställde också frågan om alla västerländska missionärer helt enkelt borde återvända till sina hemländer. Hial kommenterade att det inte handlar om att internationellt samarbete aldrig skulle motivera att man flyttar till ett annat land.

”Frågan gäller vem som äger arbetet och vem som definierar teologin”, sade hon.

Mission i alla riktningar

Missionen diskuterades även ur ett vidare perspektiv än Missionssällskapets. På plats fanns **Magnus Riska**, direktor för Såningsmannen (Kylväjä), samt **Martina Björkander**, som forskat i pingstkarismatisk mission. Riska lyfte fram att finländska kyrkoledare kunde känna sig obekväma om missionärer från det globala syd kom till Finland. ”Men jag anser att vi behöver sådana”, fortsatte Riska.

Betydelsen av mission i alla riktningar betonades också av den etiopiske pastorn **Bruk Ayele** från Mekane Yesus-kyrkan. Ayele medverkade via video. Ett jämlikt partnerskap är enligt honom en förutsättning för framgångsrik mission. ”Ingen kan agera ensam. Det gäller också kyrkan.”

Evenemanget avslutades med en paneldiskussion där **Iida Silfverhuth**, representant för Missionssällskapets unga vuxna, bland annat betonade betydelsen av personlig närvaro i medievärlden. Individuella berättelser står i centrum för många nyheter och är även centrala i olika typer av marknadsföring. Därför måste också missionens budskap förmedlas genom människors berättelser – men rösterna kan komma från vilken del av världen som helst.

De övriga panelisterna höll med: trots att det i dag är mycket lättare än förr att ta del av nyheter från olika delar av världen, har den personliga kontakten fortsatt att spela en central roll i hur den globala kyrkans liv hålls levande och intressant.

Finska Missionssällskapet fyllde 167 år samma dag som symposiet hölls. Symposiet arrangerades som ett samarbete mellan Missionssällskapet, Åbo Akademi och Polin-institutet. Ett hundratal deltagare lyssnade på plats och via nätet.

Text: Virve Rissanen

Längtan efter fred

– FRÅN INRE FRID TILL GLOBAL FÖRÄNDRING

Missionsfest lördag 16.5.2026 i Olarin kirkko i Esbo

Kom med på en dag om mission, vårt globala ansvar och vår längtan efter inre frid och yttre fred.

Medverkande är biskop John Rojas från Colombia och fil. dr Kebede Manjur Gebru från Etiopien, som båda arbetar med fredsbyggande, Missionssällskapets utsända Anna Tikum och Maria Leppäkari, militärpastor Markus Weckström samt många andra.

Programmet är öppet för alla, men den som vill delta i måltiderna bör anmäla sig. För dagen säljs ett matpaket à 20 €/vuxen och 15 €/studerande & tonåringar. Barn äter gratis. Anmälan är öppen 7.4–7.5.2026 och görs via www.esboforsamlingar.fi/evenemang, där man i sökrutan skriver Missionsdagen 2026.

Ett mer detaljerat program hittar du på: www.finskamissionssallskapet.fi/missionsfest

Arrangörer: Finska Missionssällskapet och Esbo svenska församling

9.30 Välkomstkaffe

10.00 Fred – ett uppdrag för kyrkan och de kristna
Missionsdagens öppning. Inledning till dagens tema och panelsamtal.

11.30 Lunch

12.30 Gemensam längtan – kyrkor som förändrar världen
Hälsningar, berättelser och videoklipp från den världsvida kyrkan.

14.00 Kaffe

15.00 Mässa – förbön och musik från den världsvida kyrkan

VÄLKOMMEN!

Gör firandet ännu mer meningsfullt!

Har du något att fira i år – kanske en födelsedag eller en pensionering? I stället för traditionella presenter kan du starta en bemärkelsedagsinsamling. Då kan de som vill uppvakta dig bidra med en gåva till ett ändamål som ligger dig varmt om hjärtat. När många ger blir gåvan till verklig hjälp för människor som behöver det.

Ta kontakt med oss redan nu eller senare när bemärkelsedagen närmar sig.

- Ring numret **040 764 8051** på vardagar kl. 9-15
- Mejla **info@finskamissionssallskapet.fi**
- Läs mer på **finskamissionssallskapet.fi/bemarkelsedag**

FINSKA 1859 MISSIONSSÄLLSKAPET

FINSKA 1859
MISSIONSSÄLLSKAPET

Gläd dig och var glad, för stor är din belöning i himlen

I allt som Jesus gjorde, i ord och handlingar, var hans yttersta fokus alltid på det som ännu inte hade förverkligats, Guds rike. Flera av Jesu liknelser började med orden ”himmelriket är som..." Han ville måla himlen framför oss.

Delar vi samma grundfokus med honom? Det lönar sig. Genom det verkar Guds kraft i oss. En viktig bön för alla kristna i alla tider är att vi ber Gud göra himlen lika verklig för oss, som det nuvarande livet på jorden. Jesus predikade, helade och hjälpte behövande – hans gärningar fanns bland oss, men anledningen till att han gjorde allt detta var att hans blick var riktad mot himlen och hans hjärta var hos Fadern. Det är det som kristen tro handlar om! Det handlar om att leva i den här världen – att tjäna den här världen – att nå folk i den här världen. Men samtidigt ha sinnet och hjärtat i den kommande världen.

Aposteln Paulus skrev något väsentligt till församlingen i Kolossai:

Om ni alltså har uppstått med Kristus, sträva då efter det som finns där uppe där Kristus sitter på Guds högra sida. Tänk på det som finns där uppe, inte på det som finns på jorden. Kol 3:1–2

Vår frälsare är där. Gud vår Far är där. Många av våra käraste är där. Var hittade alla de förföljda och torterade kristna styrkan att uthärda de utmaningar de måste möta? Var hittar alla de förföljda bröderna och systrarna i vår tid styrkan att uthärda allt? Det kan komma som en överraskning för många, men den mest förföljda religionen i dagens läge är kristendomen. Hur kommer det sig att de första kristna och de kristna i vår tid väljer att lida eller dö i stället för att förneka Jesus? I detta sammanhang kan vi se hur livsviktiga ord det var, som Paulus skrev åt församlingen i Kolossai – eller till församlingen i Rom: *”Jag menar att våra lidanden i denna tid ingenting betyder mot den härlighet som skall uppenbaras och bli vår.”* Rom 8:18

Det finns mycket sådant på jorden, som får oss människor att känna oss avvisade, förrådda, fattiga eller annars orättvist behandlade. Också i vår vardag, i våra svårigheter, är det bra att komma ihåg att det hjälpte de kristna oerhört mycket att uthärda allt, när de med sina innersta ögon såg verkligheten där ovan – verkligheten som de, trots allt, en dag säkert fick äga. Precis som Jesus sa till sina första efterföljare så kommer han också att säga till oss och även till sina sista efterföljare:

Gläd dig och var glad, för stor är din belöning i himlen. Matt 5:12

Janne Sironen
församlingspastor
Esbo svenska församling

Andakt